

ת"פ 33690/08/13 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז, אין הופעה - שביתת פרקליטים נגד מדחת זעלאן, הבונה 10 בע"מ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33690-08-13 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי
וכלכלה נ' זעלאן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז (מיסוי) המאשימה
וכלכלה) אין הופעה - שביתת פרקליטים

נגד
1. מדחת זעלאן
2. הבונה 10 בע"מ ע"כ עוה"ד משה
שמיר
הנאשמים

גזר דין בעניינם של נאשמים 1 ו-2

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על פי הודייתם בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוען של העבירות הבאות:
הוצאת חשבוניות מס או מסמכים הנחזים כחשבוניות מס, מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה בגינן,
לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף"); עבירה של
שימוש במרמה, ערמה או תחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961.

2. על פי עובדות כתב האישום, בשלהי שנת 2007, עבד נאשם 1 (להלן: **הנאשם**) כשכיר במסעדה,
ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה אליו אדם בשל חליל עבדאללה (להלן: **חליל**) והציע לו
לפתוח חברה על שמו תמורת שכר חודשי. ביום 29.11.2007, התאגדה נאשמת 2, (להלן: **הנאשמת**)
כאשר נאשם 1 היה בעל המניות הבלעדי בחברה. בפועל, חליל היה מנהלה הפעיל של הנאשמת,
והרוח החיה מאחורי פעילותה הפלילית. חליל הנפיק מסמכי חברה לנאשמת, שכללו פנקסי חשבוניות,
אישורי ניכוי מס במקור, ואף יצר עבודה חותמת חברה.

3. בשנת 2008, הנאשמת יצרה מצג שווא כעוסקת בתחום הבנייה, בעוד שכל תכליתה הייתה הפצת
חשבוניות מס כוזבות. הנאשמים פעלו במרמה ותחבולה בכך שאפשרו לחליל להוציא עשרות חשבוניות
מס כוזבות על שם הנאשמת, בסכום כולל של 8,925,752 ₪, כאשר המע"מ שגולם בחשבוניות אלה
הוא בסך כולל של 1,431,508 ₪. בפועל, חשבוניות המס הכוזבות לא שיקפו כל עסקה או מתן שירות.

עמוד 1

הנאשם קיבל משכורת מחליל עבור השימוש בנאשמת, ואילו חליל שלשל לכיסו את התמורה שהתקבלה בגין מכירת חשבונות המס הכוזבות. על פי בקשתו והנחייתו של חליל, הנאשם מילא את פרטי חשבונות המס הכוזבות, ולעתים רק חתם עליהן. בנוסף, על פי בקשתו של חליל, הנאשם חתם על הסכמי עבודה כוזבים שהוכנו על ידי חליל, במטרה לייצר מצג שווא כאילו הנאשמת אכן סיפקה עבודה כמפורט בחשבונות המס הכוזבות. חליל מסר את חשבונות המס הכוזבות ללקוחות הנאשמת.

הסדר הטיעון שבין הצדדים

4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר להלן פרטיו:

א. הנאשמים יודו ויורשעו בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

ב. המאשימה תטען שיש להשית על נאשם 1 עונש מאסר בפועל ל-10 חודשים, מאסר על תנאי וקנס, בעוד שההגנה תהיה רשאית לטעון באופן חופשי.

ג. נאשם 1 ישלם קנס בסך של 40,000 ₪, כאשר ההגנה תטען שיש לפרוס את הקנס ל-36 תשלומים. המאשימה השאירה את שאלת מספר התשלומים לתשלום הקנס לשיקול דעתו של בית המשפט.

ד. על הנאשמת יוטל קנס סמלי בסך של 100 ₪.

טענות הצדדים לעונש

5. בא כוח המאשימה טען כדלקמן:

א. הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים לקח בחשבון את כל הנתונים שלהלן: העובדה שחלקו של הנאשם בביצוע העבירות נשוא כתב האישום היה קטן יותר מחלקו של חליל; העובדה שחליל הוא המבצע העיקרי ואשר הפיק את עיקר הרווחים מהעבירות שבוצעו; לנאשם יש הרשעה אחת בלבד בגין עבירה של החזקת סכין שלא כדין משנת 2014 ונדון למאסר על תנאי וקנס; עובדת היותו של הנאשם נשוי; הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ואף העיד כנגד חליל וכנגד נאשמים אחרים באותה פרשייה.

ב. על אף חלקו הקטן יותר של הנאשם בביצוע העבירות נשוא כתב האישום ביחס לחליל, הנאשם

ביצע את העבירות במודע ושלא תחת כפייה מטעם חליל.

ג. לאור הנזק המשמעותי שנגרם לקופת המדינה מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, אין מנוס מלהטיל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת על אף חלקו הקטן יותר בביצוע העבירות לעומת חליל.

ד. מתחם העונש ההולם לנסיבות ביצוע העבירות נשוא כתב האישום על ידי הנאשם צריך לנוע בין 9 חודשים ועד 20 חודשי מאסר בפועל, כאשר העונש של 10 חודשים, לו טוענת המאשימה, הוא העונש המתאים ביותר.

6. בא כוח הנאשם טען כדלקמן:

א. הנאשם הוא במקור יליד עזה, וכיום מתגורר בישראל ונשוי לאזרחית ישראלית.

ב. הנאשם הינו החוליה החלשה ביחס לחליל, ולמעשה נוצל באופן ציני על ידי האחרון.

ג. מעמדו הנמוך של הנאשם בביצוע העבירות נשוא כתב האישום מצדיק להציבו בדרגת אשם נמוכה מהרגיל, דבר שמוביל להנמכת גבולות מתחם העונש ההולם, ומכאן גם הצורך להשית עליו מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. לחילופין, יש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום.

ד. הנאשם עובד כיום במסעדה, מתגורר ביחד עם אשתו בדירה שכורה, ונושא בנטל העיקרי של פרנסת משפחתו. כמו כן, הנאשם משתכר כיום כ-5,000 ₪ לחודש ומצליח להתפרנס בדוחק.

ה. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה, ושליחתו למאסר ממש עלולה לשבור את מטה לחמו.

ו. לנאשם עומדת טענה של אכיפה בררנית שמצדיקה הקלה בעונשו. לטענתו מנהלת החשבונות של הנאשמת לא הועמדה לדין פלילי, זאת על אף שידעה על מעשי העבירה של חליל והנאשם והמשיכה לייעץ להם בידועה שניהול החשבונות של החברה הוא פיקטיבי במהותו. בנסיבות אלה, הדבר מצדיק הקלה בעונשו של הנאשם.

הסדר טיעון עם טווח ענישה והיחס בינו לבין מתחם העונש ההולם

7. שאלת היחס שבין הסדר טיעון לבין מתחם העונש ההולם נדונה ב-ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.12.13) (להלן: **פסק דין פלוני**) שבו נקבע שככלל ראוי שבית המשפט יכבד הסדרי טיעון. בפסקה 19 לפסק דינו של כבוד השופט מלצר, נאמרו הדברים הבאים וזאת תוך הפניה למאמרו של פרופ' אורן גזל - אייל "העונש ההולם לא תמיד יהלום" **עורך הדין** (אוקטובר 2013) 70:

"בהקשר זה מוסכמת עליי גישתו של פרופ' אורן גזל הגורס כך:

"במקרים שיש בהם ספק אם ההסדר עומד במבחני האיזון, מצווה כיום בית משפט לקבוע הן את מתחם הענישה ואת העונש בתוך המתחם שהיה נקבע אלמלא היה הסדר, על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן עליו להשוות את העונש המוסכם לזה שצפוי היה להיות מוטל על הנאשם לולא הסדר, כדי לבחון מה מידת ההקלה שהנאשם זכה לה ולהכריע אם הקלה זו עומדת במבחן האיזון. כאשר יאושר טווח ענישה מוסכם בדרך זו, יקבע בית משפט בשלב השלישי את העונש המדויק בתוך הטווח בהתחשב במלוא שיקולי הענישה, כמו גם בהסדר הטיעון והאינטרס הציבורי שהוביל לעריכתו."

8. כמו כן, בפסק דין **פלוני** נקבע על ידי כבוד השופט מלצר כי כאשר מדובר במקרה שבו הצדדים הסכימו על טווח ענישה בהסדר טיעון, כאשר מתחם הענישה הינו כמובן רחב יותר, על בית המשפט לפסוק, ככל שהוא מקבל את הסדר הטיעון, במסגרת טווח הענישה המוסכם (**שם**, פסקה 19). בנוסף, נקבע שתיקון 113 לחוק העונשין אינו עומד בסתירה להלכה שנקבעה בבית המשפט העליון בעניין הסדרי טיעון ב-ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד נז (1) 577 (2002) (להלן: **פסק הדין לגבי הסדרי טיעון**) (דבריו של כבוד השופט מלצר בפס"ד **פלוני**, פסקה 16). בפסק הדין לגבי הסדרי טיעון, נקבע כי גם אם העונש שעליו הוסכם בהסדר טיעון אינו ראוי לפי מבחן ההלימה, יש עדיין לכבד את ההסדר, אם התביעה ערכה איזון מתאים בין ההקלה שניתנה לנאשם לבין התועלת הציבורית שהיתה כרוכה בעריכת ההסדר (ראו דבריו של כבוד השופט מלצר בפסקה 16 לפסק דין **פלוני**).

9. חזקה על באי כח שני הצדדים שהגיעו להסדר הטיעון לאחר ששקלו את מלוא השיקולים הרלוונטיים, לרבות חובתה של המאשימה לבצע את עבודתה נאמנה בשמירה על האינטרס הציבורי. יובהר שבכוונתי לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים לגבי רכיב המאסר. למען הסדר הטוב, בכל מקרה אקבע את מתחמי העונש הרלוונטיים לנאשמים על מנת לקבל אינדיקציה אם ההסדר חורג ממתחם העונש ההולם, ובכך לעמוד על מידת סבירותו של הסדר הטיעון.

הגדרת מתחם העונש ההולם

10. לדעתי יש להשקיף על מכלול עבירותיהם של הנאשמים כ-"אירוע אחד". מדובר בשורה של חשבוניות

פיקטיביות שהונפקו על ידי חליל, כאשר הנאשמים, במודע, מסכימים להנפקתן תמורת שכר חודשי. הנזק הכולל שנגרם לקופה הציבורית בשל העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים הינו התחמקות או השתמטות מתשלום מס בסכום כולל של **1,431,508 ₪**. בנספח א' לכתב האישום פורטו כל החשבוניות שהונפקו (סך הכל 93 חשבוניות פיקטיביות).

11. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, אביא את הפסיקה שלהלן שבה היה מדובר בביצוע עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף ובסכומי השתמטות מתשלום מע"מ הקרובים למקרה שבפני. יובהר שכל הפסיקה שתפורט בטבלה שלהלן, היא פסיקה של בית המשפט העליון ופורסמה באתר "נבו".

מס' ההליך	שם הנאשם	מס' עבירות לפי סעיף 117(ב)	סכום ההשתמטות ממס	מאסר בפועל	מאסר תנאי	קנס ותקופת מאסר תמורתו
רע"פ 8581/11	סטיון	14	1.4 מיליון ₪	12 חודשים	לא צוין	80,000 ₪ או 4 חודשי מאסר
רע"פ 1890/08	יגרמן	5	982,948 ₪	30 חודשים	14 חודשים	300,000 ₪ או 20 חודשי מאסר
רע"פ 2843/11	אבו עיד	לא צוין	875,000 ₪	9 חודשים	לא צוין	60,000 ₪ או 5 חודשי מאסר
ע"פ 6232/11	א.ר.ק	לא צוין	912,000 ₪	27 חודשים	18 חודשים	150,000 ₪ או 12 חודשי מאסר
רע"פ 3043/14	לוגסי	137	1,017,636 ₪ (לגבי גובה הנזק ראו ע"פ (מרכז) 30479-12-13)	12 חודשים	5 חודשים לעבירות מסוג עוון, 10 חודשים לעבירות מסוג פשע	40,000 ₪. לא צוינה תקופת מאסר.

רע"פ 1634/10	סופה שמירה בע"מ	לא צוין	847,053 ₪	20 חודשים	12 חודשים	על החברה מיליון ₪ ועל המנהל 20,000 ₪
רע"פ 1390/11	וינשטיין	לא צוין	1.66 מיליון ₪	9 חודשים	18 חודשים	50,000 ₪
רע"פ 7779/15	חברת כץ	2	1,520,508 ₪	20 חודשים	6 חודשים לעבירות מסוג פשע, למנהל 30,000 ₪	או 3 חודשי מאסר.
רע"פ 5442/14	חברת ינונה	17	674,092 ₪	14 חודשים	12 חודשים	או 8 חודשי מאסר.
מ"ח 8606/14	מוסא	1	1,629,409 ₪	16 חודשים	18 חודשים	על המנהל קנס של 75,000 ₪
						או 5 חודשי מאסר. על החברה הוטל קנס של מיליון ₪

12. לאור האמור לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם הוא כדלקמן:

א. לגבי רכיב הקנס, בין 30,000 ₪ ועד 150,000 ₪.

ב. לגבי רכיב המאסר בפועל, בין 9 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

13. יוצא מכך, שלעניין שאלת "סבירות" טווח הענישה שלו הסכימו הצדדים יש לומר את הדברים הבאים:

א. לגבי רכיב הקנס: הקנס של 40,000 ₪ שעליו הסכימו הצדדים נמצא בתוך מתחם הקנס ההולם ולכן מדובר בקנס סביר.

ב. לגבי רכיב המאסר: ביחס למתחם העונש ההולם, טווח הענישה הוא סביר בחלקו העליון בלבד. יוזכר, שהמאשימה טענה שהעונש הראוי הוא 10 חודשי מאסר, שהינו נתון מספרי שמאוד קרוב לגבול התחתון של מתחם העונש ההולם שעומד על 9 חודשים. לפיכך, בעיני, ניתן לאשר רק את חלקו העליון של טווח הענישה שעליו הסכימו הצדדים, היינו שהעונש המתאים צריך לנוע בין 9 ל-10 חודשי מאסר בפועל, ובדרך זו הוא יהיה הן בתוך מתחם העונש ההולם והן בתוך טווח הענישה שעליו הסכימו הצדדים. ללמדך, שטענת המאשימה כי בעת שהסכימה לטעון למאסר בפועל של 10 חודשים היא אכן לקחה בחשבון את חלקו הקטן יותר של הנאשם בביצוע העבירות ביחס לחליל, היא טענה נכונה.

הטענה שיש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום

14. לא התרשמתי שמתקיימות אצל הנאשם נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, קרי הטלת תקופת מאסר בפועל שתפחת מהגבול התחתון של מתחם העונש ההולם, היינו פחות מ-9 חודשים. נסיבותיו האישיות של הנאשם ילקחו בחשבון בעת מיקומו בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי ובתוך החלק העליון של טווח הענישה שלו הסכימו הצדדים, קרי בטווח שבין 9 ועד 10 חודשים. יובהר, שבכוונתי להציב את הנאשם בגבול התחתון של מתחם העונש ההולם, קרי 9 חודשי מאסר, וזאת לאור מכלול נסיבותיו האישיות והעובדה שהעונש נמצא בתוך טווח הענישה שעליו הסכימו הצדדים.

הטענה שיש להנמיך את גבולות המתחם מאחר והנאשם הוא "איש קש"

15. הנאשם טוען כי יש להנמיך את גבולות מתחם העונש ההולם בשל היותו "איש קש" ששימש ככלי שרת בידיו של חליל. בדרך זו, הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי עשוי להתחיל מנקודה נמוכה יותר מ-9 חודשים, דבר שיכול לתת את הבסיס העיוני להטלת תקופת מאסר שתרוצה בעבודות שירות. בעניין זה אפנה לדברים שנקבעו ברע"פ 4791/08 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.2.2009), בפסקה 15 לפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן, ואשר לדעתו הצטרפו כבוד השופטים ארבל ודנציגר:

"בעניין האמירות כי המבקש לא היה הגורם המרכזי בעבירות וכי ככל הנראה לא הפיק מהן טובת הנאה, ספק בעיני מה משקלן של אמירות אלו. כשם שקבע בית המשפט המחוזי, **אף אם נקבל את טענת המבקש כי היה רק "איש קש" עבור אותו רבי אשר בפועל ניהל את החברה, אין זה ברור כלל וכלל כי יש בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו**. אדם המאפשר במודע כי יעשה בו שימוש כ"איש קש", היינו עומד בחזית העבירה על מנת שאליו תופנה האצבע המאשימה, מה לו כי ילין על ש"תכניתו" התגשמה?"

(ההדגשה לא במקור)

16. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. סעיף 40ט(א)(2) לחוק העונשין מתייחס ל- "חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה". כמו כן, סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין מתייחס ל- "יכולתו של נאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשיו, לרבות בשל גילו". בנוסף, סעיף 40ט(א)(7) לחוק העונשין מתייחס ל- "יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו". וכן, סעיף 40ט(א)(9) עניינו "הקרבה לסייג לאחריות פלילית" בעת ביצוע העבירות.
17. במקרה שבפניי, לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם נכנס למצב הדברים שהוביל לביצוע העבירות, קרי מתן הסכמה להקמת חברה על שמו ולאחר מכן הפצת חשבונות פיקטיביות על ידי חליל, במודע וללא יחסי כפייה בינו לבין חליל. אמנם לנאשם היה חלק קטן יותר בביצוע העבירות מאשר חלקו של חליל, שהיה הרוח החיה בהפצת החשבונות הפיקטיביות בדרך של קביעת הסכומים שיהיו נקובים בחשבונות וזהות האנשים שלהם יימסרו על מנת שיתחמקו מתשלום מס, אך לא יכולה להיות מחלוקת כי חליל לא היה יכול לבצע את העבירות ללא הנאשם. כאמור, חלקו הקטן של הנאשם ביחס לחליל בביצוע העבירות כבר נלקח בחשבון על ידי המאשימה עת שהסכימה להסתפק ב-10 חודשי מאסר בפועל.
18. יתר על כן, הנאשם לא ביצע את העבירות כאשר היה על גבול אחד הסייגים לנשיאה באחריות פלילית. לנאשם הייתה האפשרות לסרב להצעתו של חליל, וככל שהסכים, הדבר נעשה מרצונו הטוב והחופשי. הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירות היה בצע כסף לכל דבר ועניין, וזאת גם אם, בסופו של יום, אדם אחר (חליל) הרוויח ממעשי העבירה שביצע סכומים משמעותיים יותר מהסכומים שאותם הרוויח הנאשם.
19. למקרה דומה שבו היה מדובר בהקמה של חברה על שמו של אדם מסוים במטרה שאדם אחר ישתמש בחברה להפצת חשבונות פיקטיביות, ראו את פסק הדין שלהלן של בית המשפט המחוזי בתל אביב עפ"ג (מח'ת"א) 51807-12-15 **רשות המיסים נ' ליטן** (טרם פורסם) (9.3.16) (הרכב כבוד השופטים: הנשיאה ברלינר, סגן הנשיאה קרא ו-נחליאלי חיאט). גם כאן הועלתה הטענה על ידי המשיב שהיה הבעלים הפורמלי של החברה, לפיה שימש כ-"איש קש" של אדם אחר וזאת כנתון שאמור להפחית בצורה משמעותית את העונש. בסופו של יום, טענה זו נדחתה ובית המשפט קבע שאין לדמות את הנאשם ל-"בובה על חוט", כפי שנעשה על ידי הערכאה דלמטה, ושהדימוי הנכון הוא של "גלגלי שיניים", היינו שהמשיב היה גלגל שיניים קטן יותר משאר גלגלי השיניים במנגנון העצום שנבנה על ידי המשיב ואחרים לגזלת הקופה הציבורית (פסקה 11 לפסק הדין). ולענייננו, הנאשם שבפני היה "גלגל שיניים קטן" ביחס לחליל בתוך מנגנון שהוקם מראש לשם רמיית רשויות המס.

20. בנסיבות אלה, הנני קובע שעובדת היותו של הנאשם מעין "איש קש" ביחס לחליל, אין בה בכדי להצדיק הנמכת גבולות מתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל, והמתחם שקבעתי לעניין רכיב המאסר בעינו עומד. על כן, הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם לגבי רכיב המאסר ממשיך להיות 9 חודשים.

הטענה של אכיפה בררנית

21. הנאשם טען שמנהלת החשבונות של הנאשמת לא הועמדה לדין על אף שידעה שניהול החשבונות שביצעה הוא פיקטיבי לחלוטין ושאינ פעילות עסקית כלשהי מאחורי החשבוניות שהונפקו בשמה של הנאשמת. לפיכך, לטענת הנאשם יש להקל בעונשו בשל אכיפה בררנית.

22. בא כוח המאשימה טען שיש לדחות את הטענה של אכיפה בררנית והסביר שהיה שוני ראייתי בין הנאשם לבין מנהלת החשבונות. הבסיס הראייתי להעמדת הנאשם לדין היה עדותו של עד מדינה שטענה סיוע ועל פי מצב הראיות אכן קיים סיוע לתמיכה בעדותו של עד המדינה, כבסיס להרשעת הנאשם. לעומת זאת, לגבי מנהלת החשבונות היה קושי להצביע על רכיב הסיוע שנחוץ להרשעתה בדין. יתר על כן, לטענת בא כוח המאשימה אין מקום לערוך השוואה בין מי שנמצא במעגל הפנימי של ביצוע העבירות, כגון הנאשם וחליל (הקמת חברה שתשמש כ-"מעין" להפצת חשבוניות פיקטיביות), לבין נותן שירות כגון מנהלת החשבונות שנמצא במעגל החיצוני של הביצוע.

23. בא כוח הנאשם חלק על דבריו של בא כוח המאשימה וטען שהיו ראיות גם להרשעתה של מנהלת החשבונות ושהיא היתה בסוד העניינים.

24. כידוע, אין לבית המשפט אלא מה שרואות עיניו ובשיטה האדוורסרית נסמך הוא על מה שהציגו לו בעלי הדין (דנא 2121/12 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך** [פורסם בנבו] (18.9.14) פסקה 26 לפסק דינו של כבוד הנשיא גרוניס). עובדות כתב האישום שבהן הודה הנאשם אין בהן כל התייחסות למנהלת החשבונות (השוו עם הוראת סעיף 40(ד) לחוק העונשין, לפיה כתב האישום צריך להכיל את כל נסיבות ביצוע העבירה). בנוסף, לא הובאו ראיות מטעם הצדדים לגבי מנהלת החשבונות ולכן מטבע הדברים בית המשפט לא יכול לקבוע ממצאים שבעובדה אם הטענה של בא כוח המאשימה היא נכונה או שמא טענת הנאשם היא הנכונה.

25. יתר על כן, הכלל הוא שהנטל הראשוני להוכחת טענה של אכיפה בררנית רובצת לפתחו של הנאשם וזאת לאור "חזקת תקינות המנהל" שלפיה חזקה על רשויות התביעה שפעלו בצורה תקינה אלא אם מי שטוען אחרת יפריך את החזקה (ע"פ 8551/11 **סלכני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.8.12) פסקה 20 לפסק דינה של כבוד השופטת ברק ארז). במקרה שבפני, הנאשם לא הביא ראיות לתמיכה בטענתו ולכן הטענה של אכיפה בררנית, כבסיס להפחתה בעונש, נדחת.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

26. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: היעדר קיומן של הרשעות קודמות בתחום עבירות המס; היותו של הנאשם נשוי ואשר עיקר הנטל בפרנסת הבית רובץ על כתפיו; הודיה וחיסכון בזמן שיפוטי.

27. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שהוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו הנאשם לא יבצע עבירה לפי חוק מס ערך מוסף או לפי פקודת מס הכנסה.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 40,000 ₪, או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם

ב-36 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 15.5.2016, והיתרה ב-15 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיידי.

28. הנני משית על הנאשמת קנס סמלי בסך של 100 ₪, הקנס ישולם לא יאוחר מיום 15.5.2016.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א אדר ב' תשע"ו, 31 מרץ 2016, במעמד הנוכחים.